

Петак, 3. јул 1983.

МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ

Број 6 — Страна 213

Део II

НАДЗОР

Начела надзора

Члан 11.

Ако се лице које у једној држави уговорници чима пребивалиште или боравиште осуди у другој држави уговорници (у даљем тексту: држава која је донела пресуду) за кривично дело на условну кривичну санкцију уз одређивање времена проверавања, свака држава уговорница може молбом затражити да се надзор спроведе у оној држави у којој осуђено лице има пребивалиште или боравиште (у даљем тексту: држава која врши надзор).

Мере надзора

Члан 12.

(1) Надзор (члан 1. став 1. тачка 1) се састоји, с једне стране, у изрицању мера које су предвиђене према праву државе која врши надзор и које су усмерене на побољшање и на поновно укључивање осуђеног лица у живот у заједници и, с друге стране, у надзору над његовим понапањем да би се, по потреби, могло обезбедити опозивање условно изречене кривичне санкције.

(2) При изрицању мера потребних за надзор уважаваје се што је мере изречене у држави која је донела пресуду.

(3) Мере надзора изречене у држави која врши надзор не смеју бити ни у ком случају строже, према врсти и трајању од мера изречених у држави која је донела пресуду.

(4) За опозива условне кривичне санкције искључиво је надлежна држава која је донела пресуду.

(5) Надзор се искључиво спроводи према праву државе која врши надзор.

Одобрење надзора

Члан 13.

(1) На основу захтева, уз који треба приложити документа наведена у члану 28. овог уговора, замољена држава обавештава државу молилу у којој је мери удовољено молби. Потпуно или делимично одбијање треба образложити.

(2) Држава која врши надзор саопштава држави која је донела пресуду услове и мере надзора којима је потчињено осуђено лице у току времена проверавања.

(3) Држава која врши надзор обавештава, што је могуће пре, државу која је донела пресуду о свим околностима које би могле да изазову опозив условне кривичне санкције; она у сваком случају обавештава државу која је донела пресуду у моменту истека времена проверавања о свим околностима које се односе на надзор.

Обавештења

Члан 14.

(1) Држава која је донела пресуду неодложно обавештава државу која врши надзор о свим околним обавештењима која се односе на надзор.

лностима које би могле утицати на надзор. Она је посебно обавештава о помиловању, амнестији или о опозиву условне кривичне санкције.

(2) Ако држава која је донела пресуду опозове условну кривичну санкцију, њој је препуштено да државу која врши надзор на основу овог уговора замоли за извршење казне или превентивне мере.

Дејство надзора

Члан 15.

Ако је преузет надзор, даље мере извршења у држави која је донела пресуду привремено се обустављају. Право државе која је донела пресуду на извршење коначно престаје ако у време проверавања није настала ни једна околност која према праву државе која је донела пресуду изазива опозив условне кривичне санкције.

Део III

ИЗВРШЕЊЕ

Начела извршења

Члан 16.

(1) Ако се лице које у једној држави уговорници има пребивалиште или боравиште праизноснажно осуди у другој држави уговорници (у даљем тексту: држава изрицања пресуде) на казну затвора за кривично дело или се за то кривично дело изрекле превентивне мере, свака држава уговорница молбом може затражити да се извршење казне или превентивне мере спроведе у оној држави у којој осуђено лице има пребивалиште или боравиште (у даљем тексту: држава извршилац).

(2) Ни једна одредба овог уговора не искључује право осуђеног лица, његовог законског заступника, брачног друга, сродника у правој линији или браће и сестара, на подношење молбе за преношење извршења.

Претпоставке за извршење

Члан 17.

(1) Поред случајева предвиђених у чл. 2. до 10. овог уговора, извршење се неће спровести и:

1) ако осуђено лице не да сагласност за извршење;

2) ако се осуђено лице налази у затвору у држави изрицања пресуде, а у време подношења молбе треба да се изврши казна затвора или превентивна мера у трајању мање од четири месеца.

(2) Извршење се неће пренети:

1) ако осуђено лице ужива азил у држави изрицања пресуде;

2) ако преношење извршења не би било у сагласности са обавезама државе изрицања пресуде из мултилатералних споразума.

(3) За оцену претпоставке из става 1. тачка 2. овог члана сабирају се казне затвора или превентивне мере или остатци казни затвора или превентивних мера који треба да се изврше.